

Nicolaus Heine

Nymphidion Melos Quod Nuptiali Honori Ornatißimi nec non eximia eruditione, virtute, morumq[ue] gravitate praestantis iuvenis viri, Dn. Friderici Heinii, cum pudicißima lectißimaq[ue] virgine Catharina Swartkops, ... ac omnifaria praestanti virtute maxime conspicui viri Dn. Caspari Swartkopii Inclytae Wismariensium Reipub. Consulis ...

Lubecae: Ballhornius, 1603

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789042754>

Druck Freier Zugang

ΝΥΜΦΙΑΙΟΝ ΜΕΛΟΣ
QVOD
NVTIALI HONORI

*Ornatissimi nec non eximia eruditione, vir-
tute, morumq; gravitate præstantis
juvenis viri,*

Dn. FRIDERICI HEINII,

cum pudicissimâ lectissimâq; virgine

CATHARINA SWARTKOPS,

*philissimi & prudentissimi, ac
omnifaria præstanti virtute maxi-
me conspicui viri*

Dn. CASPARI SVVARTKOPII

Inclytæ VVismariensium Reipub. Consulis di-
gnissimi, filia matrimonium contrahen-
tis, gratulabundus accinuit,

NICOLAUS HEINIVS VVismariensis
Megapol: pro tempore Gymnasij
Lubecensis alumnus.

L U B E C Æ,

Typis Iohannis Ballhornij, Anno

1 6 0 3.

1992 aus Einband ausgelöst,
Signatur nicht bekannt. M

ΕΥΧΗ ΓΑΜΙΚΗ.

Ποῖκε πᾶτες βέλτισε θεῶν, ὄντες τέκε λητῶ
 ἡνίκοι, πῶδα σέο ταχείως ἐνθάδε οἶσε,
 εἰρ χεῖρεσιν ἔχωρ κιθάρῃ πολυδαίδαλον ἡδύ
 ἐγκιθάριζε, τ' ἄεθε ἔμοι θαλαμῳόλου ὕμνον.

Ελθέτω εἰς ἔμῳ ἀντίῳ σῖθεσφι ἀοιδῆς
 εἵνεκα ἡγῶ καθάπαξ ἄλλαρον πλῆθει Ἀγανίπτης
 Ἀμβροσίης· ὅτ' ἄν τις σεο ἀνθρώποιο ὀλέται
 φρὺν ἐπὶ κηρῷ, ἰὼν ἀμοιβὰς βραγχιάσσειν,
 μηδέων ἡδὲ χέλυσ λιγέως φθέγγειν ἀπηχὸς
 τοῦνεκα Λητογενῆς ἥυς μ' ἐπιδέκκο δᾶσσορ
 ὕμμες ἡγῶ πῶδ' αὖ μῦσαι παρνασίδα πῶτ' ἔλω
 ἡλίβατορ καταλείψασα συναίσατ' ἔμοιγε,
 ἐν φρενὶ μαι μεγαλήειρ ἡδὲ ἔνθετ' ἀοιδῆν
 μάντι, οὐ μολπῆσιν ἐπέσσωτο δῆκετ' ῥέεθρα,
 καλλιχόροις μελέεσι γαμήλια δῆπνα μελίσσω,
 ὑμείων τέχνης οἷλ' ὅσα πένεσ' ἔρευνᾷ
 Δεῦτε δι' ἔσε πᾶρεσέ τε ἴσατε πᾶντα θεῖναι.
 Ἀλλὰ τίη; τίνα συρανὴν ῥα θεῖμαι ὀπωπῆν
 καὶ σεφάνῳ χερσεύῳ; ἡνιδε φοῖβ' Ἀπόλλωρ
 μισάων λιγύφωνορ ἄγωρ χορὸν ἐξ ἐλικῶν
 ἐρχεται, ἐννέα θυγατέρες ζῦνός μεγάλοιο
 κληθεῖσαι δάλαμορ ποτὶ ΝΥΜΦΙΕ σέο δέεσιν.

ὦρ ἄσκητὲ τείρ χαίρω ΦΡΙΔΕΡΙΚΕ δικαίως
 Πιερίδων κεδνῶν τρέφειμ' ἡγῶ κλέθ' ἀγαυόν,
 Συβυγίης ὅσιον τὸ ἐπὶ λῶν λέχ' εἰσαναβαίνης,
 κρηιδίῳ ἐρόεσσαρ ἄγωρ πρὸς δῶμα γυναικῶν
 οὐτ' ὅτ' ἐρπνοῖο τρόπος πῶλεται βιότοιο
 ὤρεσθ' καὶ τίμι' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Οππότε γὰρ θεοὺς οἰκτιζέμεντε ἡγῶ αὐτοαῖ ὦρ

Εἰρ' ἀρχὴν ποικίλει ὅλον κόσμον οὐδέα τρι
 τερψινοσ, ταυτῶ μελεδώνη δεύτερον ἔσκε,
 οφρα διοίκησιν τε γάμον καὶ δεσμὸν ἔρωτο.
 ἦν πολυανθὲς ἔαρ, τέρενθ' ἰάλλεσκε κύκλοιο
 Τιμῇ, καὶ χλοίαζε νεοχμὸν πάντοσε κάλλε.
 Δὴ τότε λαυφῆροι πρῶτον ζέφυροι παραπεύσαι
 ἤρξαντ', ἔνθα γεγώς ἐπὶ σώματα σιλπνά τὸ οὐδέν.
 Υψιμελάθης ὑπὲρ νέον αἰθέρε' ἡελίοιο
 Εἶδ' ὅ λαμπορόνς ἐπὶ ἡδὺν γέλασε, καὶ ἄγνόν
 οὐλύμπον κόσμεσκε τὰ τέρεα παμφανοῦντα.
 Ποσφύρεα βλαστοῖσι δυώδεσι ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἀνθεα ἠθάσσε, καὶ ὅς λόγῳ ἔκτισε πάντα
 τοῖς ἀγαθοῖς σφετέροισι πολλὸν καὶ θυμὸν ἰάνθη.
 ἦεντ' ἐν ὄρνις θαμέες, ποταμῶν τε ρεέθροις
 ἰχθύς νηχόμενοι παῖσαν, καὶ μῆλα ἀσελῆ.
 Ἐν γαῖῃ δὲ διατρυφθέντα ἔην μεγαδῶρον.
 Αὐτὰρ ἔτι ζῶον μακρῶ τὸ ὑπάρχον ἄμεινον
 συμπαντων γε ἀπῆτο· πρὸς φάτο' ἦλυθε πρῶτον
 Ἀνθωπὸν μέγαλοιο δεῖν καὶ πλάσμα, καὶ εἰκόρ.
 Ἀλλ' ὅγε οὐ μὲνθ' πολυμόρφῳ ἤρκεσε κόσμῳ,
 εἰ μὴ ἔχεσκεν ἑταίρην ἠδὲ γυναιχ' ὁμόλειπτον.
 Ἐνθ' ἀνέρεθ'· μὲν ἀφῆλε θεὸς πανπύρτατο' ἀρχὸς
 Πλευρῆν, ἐκ κείνης καλὴ κλιθεῖσα αἰδιδίε.
 τοὺς δύο παργενέτης μύθοις ἀγανοῖσι προσκῦδα.
 Ἀμφότεροι βιοτεύσατον ἐν ἐνὶ σώματι ἔοντες
 Σῶμα ἐν, ἀλλήλοισι ὕμῳ αὐξέειν ἐπαρσις.
 Ὡς φάτο· ἐκ τότε ἀνάρσιμα δὲ τέκνα γονίῳ
 κόσμον ἀπείρονα ἐμπύμπλασκέ, τ' ἔρως ἐπαγωγός
 πάντα δι' ἄρτι ἐὸν πῆρόν τ' ὀρέθυμα ἰάλλα.
 Ἐντὶ σιδήρεος τε φέρε ὑπὸ ἥτορι πῆτρον,
 εἰς τινα παρθομάτωρ ἔρεθ' οὐκ ἀφένκει οἷσδε.
 Δὴ σοφὸς εἰς ΦΡΙΔΕΡΙΚΕ ὁ κυπριγενὲς ἀφροδίτης

Οὐτά

ΟΥΤΑ ΜΕΝΘ' ὡς ἀκικλοπτερες τρεῖς· κατὰ δέ μοι
 ἱμεροῦντα μετέρχη σὺνυγέθ' βίοτοιο.
 Εἰς δ' ἄλκιμον βαίνει σὸν ἀσπινθεῖς εἶδ' ἔχουσα.
 Παρθέν' ἢ ἡραμινῶς ὥς ἔθ' ἐν θυμοῖο πόθοισα
 λαύφρα νῦν ἀνδραί, τὴν κῆρυχ λάβειν ὄμορ,
 τῶν πλάγχαρ χαλεποὶ ἀνεμοὶ καὶ κύματα πόντου.
 ἠθήρευες ἄλις γε λίνιοιο πολὺπλοκόν ἐκ' ἔθ'
 σύσαλε, τῶν ἐθέλεις τεῶ' ἄρκυϊ νύμφη, ἔκυσσε.
 ἤγε τείρη γλυκεροῖο κλέθ' ἡμῶν μελιχρὸν ἦδ' ἔθ',
 ἠδὲ τὴν κραδίη τέ φάθ' ὅζωι τε μελίσφρῳ,
 ἤγε ὑπηρετίς ἐσθ' ἔται ἀγαθὴ σεο οἴκου,
 ἠδ' ἄλλων περὶ πολλὸν ἀξίζειυσα γυναικῶν.
 ὧς ἄσπερ ῥέδ' ἔθ' ἀποφέρω φαεινὸν βροτὸν ἡμῶν,
 ἤγ' ἰ μάλ' ὀρέμμεν' ὅπως πρῶτισον ἄν' ὠκεανοῖο
 ἀκτίνεσσιν ἐπ' ὅσ' ἀπὸ πωρὸς λυθεῖ τέρεα μιννά.
 Εἰμ' ἐτέεσσι μαλοῖς ἀσπιδώως ἔμμεθεν αὐτῇ,
 ῥέξμεν ὅσα ἔοικεν εἶναι, καὶ φεύγεμεν ὅσα.
 Πᾶς γὰρ ἄρ' ἔσται ἐνός· ἐν καρποῖς φέρει ἐσθλόνος
 δένδρον ἐνυκτισὸν καὶ ἔχει μελιπρῶτα μῆλα.
 Παμπολλὴς ἀρετῆς πρόσθεν εὐτοκίης ἀρεῖας.
 Εἴς ἄρα ἐπικλεῖθ' ἡμῶν σέο αἵματ' ἔσαι,
 ἠνι εὐσεφάνος γενετῆς ἀρετῆς πολὺν οὐβ' ἔθ',
 καὶ ὀνομασὸς ὁμ' ἰλίω ἐμπαπταεῖ ἐπ' ἀνδρας,
 οὗτος ἰηλικίης ἀπὸ παυδαίης ΝΕΟΝΥΜΦΟΝ
 ἤγαγε πῶς πέλεται τέμνειν βίοτοιο κέλυθρον.
 Ἀλλὰ καὶ ἐυσεφίην τοι μή τις ἀμφαγαπῶσα,
 ἄσπερχές τάδε πᾶντα δίδαξε δύνατα φιλικῆ.
 Αἴκε διασκοπέει μορφῇ, πᾶντι σὺ δὲρ ἐσθ' ἔται
 ὅ, τί φυχθῇ δύνασαι, ἄγαρ ἀγλήεσσαν ὀπωπῇ.
 ἠδὲ πρόσωπον ἔχει ἐκάλγικρον ἀθανάτοισιν,
 καὶ δόμα λευκότερον νιφάδων τῶν χειμῶνι πάσῃ.
 Ἀγνὴ ἀποκλιεῖ χαμάδις δειδήμονας ὥπας

Ἀσέρας ἀνέγειο ὑπερβάλλοντας ὀλύμπου.
 Σκέπτεο εἰς κεφαλῇ, πυρρὸν χρυσοῖο πέλμασιν
 εὐαντότεροι πλόκαμοι, καὶ τῆς χαρίτεσσιν ὁμοιοί.
 Σκέπτεο πορφύρεος πόσιν ὅσι παρῆσι κύπρις,
 μάζμασιν οἷον ὅτις δ' ἐλεφάντινον εἶασι βάρη.
 Σκέπτεο εἰς γλαυκῇ δακρύῃ θ' ἀπαλοχρεασ ὤμας,
 καὶ σῆθ' εἰς σίλβον πλέην ἢ γλυκὺ φῶς τὸ σελήνης.
 Σκέπτεο φοινίκας ζυλοῖ ῥοδά χεῖλα λευρά,
 φιλλυμένῃ φαλίῃ νικῶσί τε χεῖρες ἄραια.
 Σκέπτεο εἰς δὲ ἔτη, τὰ ἔτη πρὸς ἀνθυμαθὶ ὑπάρχα
 Ἀστία, τοῖς ἐτέεσσιν ὅπως ΚΑΘΑΡΙΝΑ νεάρα.
 Σκέπτεο πᾶσιν ὅσιν χάρις εἰν μελέεσσιν ἐκεί.
 Σφάλλομαι ἢ ἐγὼν, ἢ κάλλιμα δῶρα διδῶσα
 ἀφρογένεια νῦν τὸν κεῖον ἔδωκεν ἑαυτῆς.
 τοῦρκα οὐκ ἐθέλεις λοξοῖς ὁσοῖσιν ὄρεσιν
 ΝΥΜΦΙΕ, ἀλλὰ καὶ καὶ κραδίῳ σου γῆμεν ἄκρω,
 εἴπερ τοιαύτην ἄλοχον θεοειδέα γῆμας.
 αὐτὴν ἰχῦσα σκεδάσαι μελεδήματα πάντα
 ὅτῃ περ κῆται βεβολήμονον ἦτορ ἀνίας.
 ἦγε τὴν ἔσω, καὶ τὴν νόστον ἦγε φορεῖτω.
 τῇ μὲν ἄρα ἀμυγίπλεον ἐπὶ αὐχένι χεῖρας,
 εὖν τάντῃ ζώειν ἐσάτορ καὶ πότμον ἐπισπέρ.
 καὶ ΝΕΟΝΥΜΦΕ γυναι παρὰ ἐοδ' ὁδοῖο λαχῶσα
 Εὐτυχίην γε δεῖν μεγάλην, ἥτις παρκαοίτην
 Νῶν ἑλπεσ κομίσῃ πινυτορ καὶ ἔοντα ἄριστον,
 παντοῖης ἀρετῆσι θεοδμήτοισι κλεινοῖ.
 Δέξκεο εἰς πρῶτον μιν κῆρ' ὅτ' οὐ γενέβλην.
 τῷ θεῷ ὑψιμέδων γέν' οὐ νώνυμον ἔθηκεν
 ΕΙΝΙΟΥ ἐκ γενεῆς τε καὶ αἵματ' εὐχεται εἶναι,
 ἐστὶν ἀγαλλεῖν τὸ γέν' καὶ δῆλον ἅπασιν,
 ἀλλὰ δὴ ἡδυπαῶν μωσάμ κλέ' ἀμφιδοκτορ.
 ΝΥΜΦΕΥΤΗΡΑ δὲ τὸν γέννησε πατὴρ περὶ ἄλλων

κῦδος

κύδῳ ἔχων καὶ κείμενῳ ἐν σωματέσσιν ἀπείτατον,
 ἠδὲ ροδοπώλεως ὑπάτῳ ἢ ὀφθαλμοῦς ἄριστον,
 εἰδὼς κεφαλῇ βελήν τε ταχέϊα ἑπείη
 ὦ καὶ ἐπὶ σφίγῃ σοφίῃ δωρήσατο Παλλὰς.
 καὶ πολύμηλῳ ἔωρ, μεγάλας ἀφνειὸς ἀγέρας,
 κυδίστῳ χροῖν τε ποσὶ τας πόινας ἀγέρας
 καὶ ποτόν τε πεδίοιο, τόσας περικαλλέας ὕλας,
 ἠδὲ νομοὺς τόσους κατέχευε, καμήλια τόσσα,
 ἡματι ὅσοι ὅλῳ ἱκτίνες μὴδὲ πέπονται.
 ὕπερθε δὲ ΝΥΜΦΗ κατὰ σθῆν φρένα φράζεο γαμβρὸς
 ἦθεα ὅπῃ φέρε θελκτῆρια, πυκνὸν ὄνειρα
 εὐσεβείης τε σαοφροσύνης θ' ὁσίοιο βίοιο,
 καὶ γὰρ ἄνασκέπῃς ὅτ' ἐφωμάζετο δαΐφρων
 αὐλίσσι Πιερίδων αἰδοίης ἡπιοδῶρον,
 ἡμεῖς ἐν ἁοίνῃ μάλα πολλὰ μόγησεν ἄλῳ
 εἰρὶ ἐλικῶνθ' ὅρα γε τὸν εὐρεσίτεχνον Ἀθῆναι
 ἐτρεφεν, ἔνδοσμον τε κατὰ σωματῶν χεῖρ νέντας,
 τοίνυν χαῖρε χαρὰν μεγάλῃ ΝΕΟΝΥΜΦΕ μάκαιρα,
 καλὸν αἶθε μέλῳ καὶ σκίεταε εὐφρονι θυμῷ.
 ἀμφὶ δὲ τῷ ΜΝΗΣΤΗΡΙ φίλῳ βάλε πῶχες λυγρόν,
 ἀδύ φίλῳ δίδος, καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξον,
 τὸν περὶ κῆρι φίλα, καὶ τὸν τιμήσιν γέρας,
 αἰδοίως τότ' αὖ μύθοισιν ὑπὲρ κλοῦ ἴδι,
 ἐμπαπτεύω ποῖσ' αἶε κεχαρισμένα αὐτῷ,
 οὐδέ ποτ' ἐξοργίζεο μιν χαλεποῖσιν ἔπεσσιν,
 αὐτὰρ ἐπισαμνύω τοι ταῦτέα φέρε ἀρχὴν,
 ὅ, πῃ θέλει κῆρ σὺ θέλει, μὴ κραντίῳ ἐπείη
 τῷ δ' ὁλοὸν λόγον ἀμφοτέρω εἶνα θυμὸν ἔχοντες,
 τότ' ἐπεὶ ΘΕΟΣ ἐν ζαθέσσι κέλδυσε κίβδλοισιν,
 ζώετέ ῥα πρῶτος εἰρήνην ἀμφαγαπῶντες,
 αἰδοίως κραδί' αὖ δεσμοῖσι συναίξετω ὑμᾶς
 ἀλλήλους τὰς φλογὶ καὶ ὕμνῳ ἐρώτων.

ἡ θεοί

Ηἴθεοι χάριτες παρὰ τῇ θαλαμῳοῦ ἐννῇ
 Στήτωσαν, δ' ἔρις ἐγγεινδοῖμ' μακρὰν ἀπέσω.
 Ἡμῶν ἀεζώοιο θεὸς Φιλῶν ἦος ἸΗΣΟΥΣ
 Ποικιλοδωρῶν ἄναξ, ἀγαθοῖς πάντεσσι καὶ ἀρχῇ,
 τυχερῶν ὕδωρ διδότης μελιπλόκα οἴνον ἀμείψας,
 Αἰθεὶς εὐώδης ἀσπεράδην λιπαρόχροσ' ἵβη
 Νεκροῖσιν τε κόμας ἀσπρέτω παρὰ δέμονον ἀνάλῃς.
 Ζώετον ἐν ἡμέρᾳ τε καὶ νύκτι ἀντιβόαιο οἴλῳ
 Πότμος ἡμετέρῳ θαλάμοιο μὴ ἄλγος ἔφειψ.
 Αὐξέτον, εὐθαλέη τέκνοισι περιμαλλέσιν οἴκῳ,
 Τηλεθάα καθάπερ κρηθμοῖς κηπῶν ἁώτοις.
 ΝΥΜΦΙ ὑπερβύωα τριγέροντ' ἑσέσθ' ἔννεος,
 ΝΥΜΦΑ Σιβυλλίνους χρονίας αἰώνας ἰδέσθαι,
 ταῦτα ἐγὼ Φιλῶς ἐν θυμῷ ἐπέυχουμαι ὑμῖν,
 Χρυσὸς ἀσπικτὴρ ὑπὸ εὐξαμύνῳ ἄκισσος.

Μέχρι γε ταῦτα ἄεσσα· ἀτὰρ λυροποιὸς Ἀπόλλων
 ὅς μοι πέμψεν ἐνὶ προπύλαισι μέλισμα ἀκιδνόν,
 Παιναῖος κορυφῇ εἰς ὑψιπέτηλον ἄναισι.
 Οὐνεα γαμβρὲ δ' ἐὼ χαίρειν μετὰ σέο δάμαρτ'
 κρηίδ' ἔς, τὰδ' ἐλεπὰ νόσ' μὲν σήματα δέξαι
 Εὐκελάδοις παίζουσι μέλη χορδῆσιν ἁμείψας
 τοῖσι δόσασ' ἰώσασ' λιγυρῶν γλῶσσι νῶμα ἀοιδῶν,
 ποῖα φέρω τότοις νῦν ΝΥΜΦΙΕ ΝΥΜΦΑ γάμμον.

Chronotrichon annum, mensem, diem nuptialis so-
 lennitatis & Sponsorum nomina
 continens.

Sena qVater Mall LVX CæLI fVLget ab AVLâ
 Heni VINCLâ fVbit qVâ Catharina tori.

φιλοφρονήσεως ἕνεκα ξυνύφαινε.

Nicolaus Heiniius.

οιο υπερβάλλοντασ ολύμπω.
κεφαλῆν, πυρσὺ χυσοῖο πέλυσιν
λοκαμοι, καὶ τῆς χαρίτεωσιν ὁμοιοι.
φυρεῖς ὡσὼν ὅτι παρήσι κύπρις,
ὅτις δ' ἐλεφάντινον εἶασι βάρη.
λαγεῖν δεικνύει ἅπαλοχρῶας ὡμῶς,
αὐτοὶ πλέων ἢ γλυκὺ φῶς τὸ σελήνης.
εἰς ζηλοῖ ῥοθα χεῖλεα λευρά,
εἰς νικῶσιν τε χεῖρας ἀραιά.
ἔτη, τὰ ἔτη πρὸς ἀθρημαθ
τέωσιν ὅλως ΚΑΘΑΡΙΝ
ὅσιν χάρις εἰν μελέεσσι
εἰς γὰρ ἢ κάλλιμα
τὸν κεσοῖν ἔδωκε
αἰετ' ὡς
αὐτὸν
κλῶν
μυκῶς.
γένηται
τε καὶ ὁ
καὶ δὴ
ὡσὼν κλέει
δὲ τὸν γέννησε ὡσὼν περὶ ἄλλων
κύδος